

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **V. P.**, proti žalovanému: **Etická komise ČR pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2012, č. j. 8949/2012, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 158/2012, o návrhu žalobce ze dne 28. 12. 2013, na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 28. 12. 2013, který byl doručen Městskému soudu v Praze (dále „městský soud“) dne 2. 1. 2014, postoupený Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 1. 2014, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) ve věci výše označené. Konstatoval v něm, že žalobu u městského soudu podal dne 10. 9. 2012, dne 2. 10. 2012 obdržel výzvu k doplnění návrhu, což učinil dne 6. 11. 2012. Následně obdržel výzvu soudu ze dne 2. 1. 2013, zda souhlasí s projednáním věci bez jednání, podáním ze dne 13. 2. 2013 soudu sdělil, že žádá nařízení jednání. Od této doby neobdržel od soudu žádné vyrozumění o nařízení jednání. Konstatuje, že od posledního úkonu soudu uplynul již téměř rok, jedná se přitom o věc, která má pro něj zásadní význam. Z uvedených důvodů požaduje, aby byla určena městskému soudu lhůta pro nařízení jednání.

K návrhu na určení lhůty se vyjádřila předsedkyně senátu JUDr. Ivanka Havlíková s tím, že důvodem, pro který nebylo o věci ještě rozhodnuto je skutečnost, že v senátu 9 A městského soudu této věci předcházejí starší nevyřízené věci; věci jsou přitom projednávány v pořadí nápadu s výjimkou těch věcí, u kterých zákon stanoví jejich přednostní projednání nebo ve kterých není rozhodováno o věci samé. Současně konstatuje, že senát 9 A nyní projednává a rozhoduje nepřednostní žaloby napadlé v druhé polovině r. 2010; poukazuje rovněž na to, že vyhovění návrhu podle ust. § 174a zákona o soudech a soudcích by bylo dle jejího názoru diskriminační vůči ostatním žalobcům, jejichž žaloby napadly před 9. 9. 2012.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel podal žalobu u městského soudu dne 9. 9. 2012 a dále ověřil tvrzené skutečnosti, přitom zjistil, že odpovídají obsahu soudního spisu.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu.

Jakkoli přetíženost soudů, resp. počty nevyřízených věcí nikterak nemohou ospravedlnovat pomalé vyřizování věcí a vznikající nedůvodné průtahy v řízení, je třeba uvést, že podle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), je soud povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatele se však nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s. Rovněž je třeba uvést, že ani otázka samotného významu, který navrhovatel věci přikládá, není relevantní pro určování pořadí, v němž mají být věci vyřizovány.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, se věci po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout, a to i s přihlédnutím k pořadí, v jakém k němu došla. Nelze tedy konstatovat, že byl ve shora uvedeném smyslu nečinný. Jakkoli lze označit lhůtu, v níž soud dosud nerozhodl za blížící se lhůtě hraniční, neshledal Nejvyšší správní soud důvod pro postup dle ust. § 174a zákona č. 6/2002 Sb. Nad rámec uvedeného je však třeba konstatovat, že skutečnost, že senát městského soudu vyřizuje v současné době věci napadlé v druhé polovině r. 2010 je pro posouzení délky řízení ve věci navrhovatele *pro futuro* zcela irrelevantní; jak již bylo uvedeno výše, počty nevyřízených věcí nikterak nemohou ospravedlnovat vznikající nedůvodné průtahy v řízení (viz konstantní judikatura Ústavního soudu, který opakovaně ve svých rozhodnutích uvádí, že „*průtahy v řízení nelze ospravedlnit obecně známou přetížeností soudů; je totiž věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví zakotvené v Listině a Úmluvě byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít ke tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“; např. nález sp. zn. IV. ÚS 55/94, nález sp. zn. I. ÚS 663/01, nález sp. zn. III. ÚS 685/06, nález sp. zn. IV. ÚS 391/07 a další).

Nejvyšší správní soud v projednávané věci neshledal důvod pro postup dle ust. § 174a odst. 8, a proto návrh podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. ledna 2014

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu